

BARRSKÝ DOKUMENT

*Pasáž z Barrského dokumentu, který sepsal Rudolf Steiner v září roku 1907 pro Edouarda Schurého při svém pobytu v jeho letním sídle v alsaském Barru. Schuré požádal Steinera, aby napsal něco ke své biografii, tak aby to mohl použít do předmluvy k francouzskému vydání knihy *Křesťanství jako mystická skutečnost*, kterou přeložil.*

Christian Rosenkretz odešel v první polovině 15. století do Orientu, aby našel vyrovnání mezi východní a západní iniciací. Důsledkem bylo *definitivní* založení rosikrucianského směru na Západě po jeho návratu. V této formě mělo být rosikrucianství v přísné tajnosti udržované školou k přípravě toho, co bylo veřejným úkolem esoteriky na přelomu 19. a 20. století, až vnější přírodní věda dospěje k předběžnému řešení jistých problémů.

Za tyto problémy Christian Rosenkretz označil:

- 1) Objev spektrální analýzy, v jehož důsledku se ukázala materiální konstituce kosmu.
- 2) Zavedení materiální evoluce do organické vědy.
- 3) Poznání reálnosti jiného než běžného stavu vědomí na základě uznání hypnotismu a sugesce.

Teprve až ve vědě dozrají tyto materiální poznatky, měly jisté ro- sikrucianské principy vystoupit z oblasti tajné vědy a stát se veřejným sdělením.

Než k tomu dojde, byla Západu dána křesťansko-mystická iniciace ve formě, v níž skrze iniciátora, „neznámého z Horní země“, vplynula svátému Viktorovi [*míněn patrně Hugo od sv. Viktora*], Mistru Eckhartovi, Taulerovi atd.

Za „vyšší stupeň“ v rámci celého tohoto proudu je považována iniciace Mana, který v roce 1459 zasvětil Christiana Rosenkretze;

tato iniciace spočívá v pravém poznání funkce zla. Tato iniciace a její pozadí musí ještě dlouho zůstat před veřejností skryty. Neboť tam, kde z ní do literatury vstoupil byt' jen lehounký paprsek světla, přivodil tento paprsek neštěstí, jako tomu bylo v případě ušlechtilého Guyaua, jehož žákem se stal Friedrich Nietzsche.

Rudolf Steiner